

Laodicean Times

லவோதிக் கேயன் டைம்ஸ்

1916 - 1879 றீ - பீரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

தொகுப்பு 1 தொகுதி 8 டிசம்பர் - 2011

R 5872 மீட்கும் பொருளும், பாவ நிவாரண பலியும் Ransom and the sin-offering

மீட்கும்பொருளைக் குறித்தும், பாவநிவாரண பலியைக்குறித்தும் நாம் வேதாகம விளக்கவுரைகளிலும், காவற்கோபுரம் மற்றும் ஆசரிப்புக்கூடார நிழல்களில் எழுதியுள்ள அனைத்து கட்டுரைகளையும் படித்து, அக்கருத்துக்களைப் பற்றிக்கொள்ளாதபடியால், நம் அன்பு வாசகர்களில் சிலர் இந்தக் காரியங்களில் இன்னும் தெளிவடையவில்லை என்று தோன்றுகிறது. சகோதரர் ரஸ்ஸல் தன் கருத்துக்களை மாற்றிக்கொண்டார் என்றும், காவற்கோபுரம் பத்திரிக்கையின் கருத்துக்கள், வேதாகம விளக்கவுரையில் கூறப்பட்ட கருத்துக்கு முரணாக இருப்பதாகவும் மறைமுகமாகக் கூறி, சிலர் தங்களையும் பிறரையும் குழப்புகிறார்கள். இவைகள் தீங்கு விளைவிக்கின்ற தவறுகள், நமது கருத்துக்கள் மாற்றப்படவேண்டுமானால், அந்த மாற்றங்களை உறுதியான வழிமுறையின்படி எடுத்துச் சொல்வோம். ஆகவே, நாம் முயற்சிகளை புதுப்பித்து, இந்த பாடங்களைக் குறித்த நமது நம்பிக்கையை முறையான விளக்கங்களோடு தெளிவாக்கியிருக்கிறோம்.

மீட்கும் பொருளின் விலையானது தன்னில்தானே மதிப்பு மிக்கதாக இருப்பதைக் கூறுகிறது. அது கிறிஸ்துவின் மரணம் அல்லது இரத்தமேயாகும். இந்த மீட்கும் தொகையானது மனுக்குல குடும்பத்தில் வந்த ஒரு நபருக்கோ அல்லது அனைவருக்குமோ, அவர்களது அபராதத்துக்கான தொகையாக பொருந்தக் கூடியதாக உள்ளது.

மனிதன் பாவம் மற்றும் மரணத்தினின்றும் மீட்கப்படுவதற்கு மீட்கும்பொருளைக் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கப்பட்டான். மீட்கப்படும் பொருளைக் குறித்த இக்கருத்துக்கு தெய்வீகப்பிரமாணமே ஆதாரமாக உள்ளது;

“உன் கண் அவனுக்கு இரங்கவேண்டாம். ஜீவனுக்கு ஜீவன், கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல், கைக்குக் கை, காலுக்குக் கால் கொடுக்கப்பட வேண்டும்” --உபா19:21

பாவம் மற்றும் அதன் தண்டனையின் விளைவாக, ஆதாமும் அவன் முழு சந்ததியாரில் பலகோடி ஜனங்கள் பயங்கரமான மனக்கவலையில் அமிழ்ந்து கிடக்கின்றனர். ஈடுபலியின் மூலம் ஏற்படுத்தின வழிமுறையின்படி, விழுந்துபோன நிலைமையிலிருந்து அவர்களைவிலைகொடுத்து வாங்கி, மீண்டு வருவதற்கு தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

ஆதாமின் சந்ததியார் ஒவ்வொருவரும் ஜீவனுக்கான மனித உரிமைகளைப் பெறும்பொருட்டு மீட்கப்பட அல்லது விலைகொடுத்து மீட்டுக் கொண்டுவர, பரிசுத்தமும் குற்றமற்றவரும் தீங்கு விளைவிக்காதவருமாயிருக்கிற மற்றொருவரது ஜீவனைக்கொண்டு வாங்கப்படுவதே நமது இயல்பானதும் முதன்மையானதுமான கருத்தாக உள்ளது. ஆனால் தேவதிட்டத்தினை ஆழமாகப் பார்க்கும்பொழுது, ஒரே மனுஷனாயிருந்த ஆதி தகப்பனாகிய ஆதாம் மட்டுமே தெய்வீக நீதிமன்றத்திற்கு முன்பாக பரிசோதிக்கப்பட்டு மரணத்தண்டனை பெற்றார். ஆதாம் மட்டுமே மரணத்தீர்ப்பு பெற்றார். இதனால் அவரது பிள்ளைகள் அனைவரும் மரணத்திற்குள் செல்கின்றனர். ஆதாமின் பிள்ளைகள் மரணத்திற்குச் செல்வது அவர்களது தனிப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்பிலும், மரணத்திலுமல்ல. மாறாக ஆதாமின் நிமித்தமாகவே. ஆதாம் தன் பரிபூரண நிலையை

இம்மாத வெளியீட்டில்

மீட்கும் பொருளும், பாவ நிவாரண பலியும் 1

காட்டுஷ்பங்களிலிருந்து ஏற்கும் பாடங்கள் 8

கரீனபாவுல், தொற்காணம் 9

தம் (stand) poem 16

லவோதிக் கேயன் டைம்ஸ் தவனுடைய வார்த்தையின் ஐசுவரியங்களை. லவோதிக் கேய தூதனின் படைப்பான ஈ-பிரிண்ட்ஸ் தி தமிழாக்கம் வாயிலாக புரிந்து கொள்ள தூண்டுவிதில் சகோதரர் கருக்கான ஊழியமாக வெளியிடப்படுகிறது. தொடர்புக்கு. தமிழ்நாடு வேத மாணவர்கள். M-1043- ஹவுசிங் யூனிட், கணபதி மாநகர், கணபதி, கோயமுத்தூர் - 6. செல் : 93441 44000

பாதுகாக்கத் தவறினதாலேயே ஆகும். தான்

பெற்றிருந்தவற்றைக் காட்டிலும், அதிகமான உரிமைகளையோ, அதிக ஜீவனையோ தன் பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்க முடியாமற்போயிற்று. இவ்வாறாக ஆதி தகப்பனாகிய ஆதாம் நியாயத்தீர்ப்பை அடைந்த காலத்திலிருந்து 6000 வருடங்களாக இந்த நிலைமையே இன்றுவரை நீடித்துவருகிறது.

இங்கு அதிசயமான தெய்வீகத்திட்டத்தின் சிக்கனமான அம்சம்(Economic feature) தொடர்புபடுத்தப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். மனுக்குலத்தில் ஒரு நபருக்கும் கூடுதலாக பரிசீலிக்கப்பட்டு, மரணத்தீர்ப்படைய தேவன் அனுமதிக்கவில்லை. ஏனெனில் ஒரு ஜீவனை பலியிடுவதன்மூலம் முழு மனுக்குலத்தையும் மீட்கவேண்டும் என்பதே அவர் ஆதியில் கொண்டிருந்த அவரது தீர்மானமாகும். ஒரு மனிதனாலேயே முழு துன்பமும் வந்தது, மற்றொரு மனிதனால் அந்த முழு துன்பமும் சரிசெய்யப்பட்டது. அப்போஸ்தலர் இதை சுட்டிக்காட்டி கூறுகிறார்

“மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். அவனவன் தன் தன் வரிசையிலே உயிர்ப்பிக்கப்படுவான்” -1கொரிந்தியர்15:21-23

இவ்வாறாக, நாம் கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் மதிப்பைக் காண்கிறோம். இது ஆதாமுக்கு மாத்திரமல்ல, அவரது முழு சந்ததியாருக்கும் உள்ளடக்கியது. அதோடுகூட, இயேசு பரிசுத்தரும் குற்றமற்றவரும் மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விலகினவருமாயிருக்க வேண்டியது எத்தனை அவசியமானது! அவ்வாறு இருந்திராவிடில், அவர் மீறதிக்கிற மனுக்குல சந்ததியாரில் ஒருவராக, தெய்வீக மரணத்தீர்ப்புக்கு

உட்பட்டவராக இருந்திருப்பார். ஏனெனில் ஆதாமின் சந்ததியார் அனைவரும் பாவத்திற்கும், அதன் தண்டனைக்கும் உட்பட்டவர்களாதலால், உலக மீட்பராக, வெளியிலிருந்து ஒருவரை கண்டடைவது அவசியமாயிற்று. அவ்வாறு வெளியிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்படுபவர், ஒரு தூதனாகவோ, கேரூபாகவோ அல்லது மாபெரும் மிகாயேலாகவோ, லோகோலாகவோ இருந்து, முதல் மனிதனாகிய ஆதாமை மீட்கும் பொருளாக, ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்துவதற்கு, ஆவிக்குரிய சபாவத்திலிருந்து மனுஷ சபாவத்திற்கு மாறுவது அவசியமாய்க் கண்டது.

பாவம் செய்தது ஒரு தேவனல்ல, ஆதலால் ஒரு தேவன் மரிப்பதன்மூலம் மீட்பளிக்கமுடியாது. பாவம் செய்தது ஒரு கேரூப் அல்ல, ஆதலால் கேரூப் மரிப்பதன்மூலம் மீட்பளிக்கமுடியாது. பாவம் செய்தது ஒரு மனிதன், ஆகவே ஒரு மனிதன் மரிப்பதன்மூலமே மீட்கும்பொருளை கொடுக்கமுடியும். இதற்காகவே மாபெரும் லோகோல் மனிதனை மீட்பதற்கான தெய்வீகத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற, உலகத் தோற்றத்துக்கு முன், பிதாவிடம் தாம் கொண்டிருந்த மகிமையை விட்டுவிட்டு, தன்னையே தாழ்த்தி மனிதரானார். தேவதூதர்களைக் காட்டிலும் சற்று தாழ்ந்த நிலைமையை எடுத்து(பரிபூரண மனிதசபாவம்) மரணத்தை சகித்து, மகிமை கனத்தை கிரீடமாக பெற்றார். அவர் தேவகிருபையினால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்க்கவேண்டியதாயிற்று - எபி 2 : 9.

மீட்கும்பொருளின் விலையும், மீட்கும்பொருளின் வேலையும் : -

மீட்கும்பொருள் என்றால் என்ன என்று நாம் தெளிவாக காண்பித்திருப்போமானால், இயேசுவே ஆதிபிதாவாகிய ஆதாமுக்கு மீட்கும் பொருளைக் கொடுக்கக்கூடிய பொருத்தமான ஒரே நபர் என்று இதன்மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்குமானால், வேதத்தின்படியான அடுத்த நமது கருத்து, அவர் தம்மையே மீட்கும்பொருளாக்கினார் என்பதேயாகும். இப்பாடத்தைப்பற்றி இயேசுவே கூறியிருப்பதை நாம் காணலாம்(மத் 20:28). மேலும் பவுல் அப்போஸ்தலனின் சாட்சியமும் இதுவே. “எல்லோரையும் மீட்கும்பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த குமாரனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே. இதற்குரிய சாட்சி ஏற்றகாலங்களில் விளங்கிவருகிறது” - 1தீமோத் 2:6. இதன்மூலம் நிரூபணமாவது என்னவெனில், இயேசுவின் கல்வாரி மரணத்தின் மூலம் ஆதாமுக்கும் அவன் சந்ததியாருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட விலையானது

போதுமான அளவு மீட்கும்பொருளாக நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டது என்பதேயாகும்.

ஆனால் ஆதாமுக்கும் அவனது சந்ததியாருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட மீட்கும்பொருளின் விலையோடு ஈடுபலியின் பணி நின்றுவிடாமல், இன்னும் அதிக காரியங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. மீட்கும்பொருள் என்ற வார்த்தையோடு தொடர்புடைய உட்கருத்தானது, ஈடுபலி கொடுத்ததோடு நின்றுவிடாமல், அதை பொருந்தச் செய்வதையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. ஆதாமும் அவன் சந்ததியாரும் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமையிலிருந்து மீண்டு, சீர்பொருந்துவதை இது உள்ளடக்கியுள்ளது. இந்தப் பணியானது இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. மெய்யாகவே இப்பணி துவங்கப்பட்டுள்ளது வெளியரங்கமாகிறது. மீட்கும் பொருளின் இயல்பான பண்புகள் மற்றும் புண்ணியம் சபைக்கு விசுவாசத்தின் மூலமாக மட்டுமே அருள்பெற்று வருகிறது. சபையானது இன்னும் முழுமைபெற்று மகிமையடையவில்லை. இன்னும் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து முழுமையாக விடுவிக்கப்படவில்லை. மீட்கும்பொருளை பொருந்தச்செய்து, ஆதாம் மற்றும் அவரது குழந்தைகள் அனைவரையும் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து மீட்கவும், விடுதலைபெறவும் மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் ஆயிரமாண்டுகள் தேவைப்படும் என்பது வெளியரங்கமாகிறது. இதன் நிறைவேறுதலாக, மீட்கும்பொருளின் பணியானது 19 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே துவங்கினது இன்னும் நிறைவேற்றப்படவேண்டியுள்ளது.

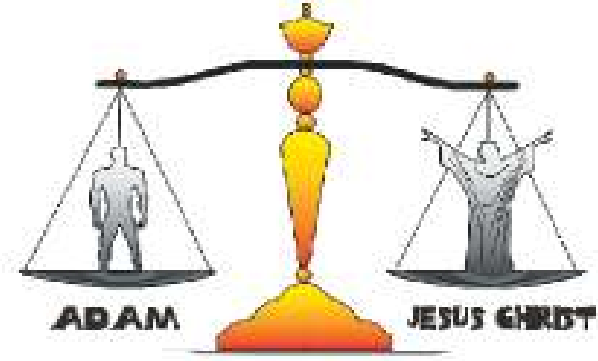
செலுத்தப்பட்ட ஈடுபலியின் தொகையில் எந்த சிக்கலும் இல்லை. அந்தத் தொகை 19 நூற்றாண்டுகளாக நீதியின் கரங்களில் இருந்துவருகிறது. ஆனால் அது உலக ஜனத்துக்கு இன்னும் பொருத்தப்படவில்லை. இச்சுவிசேஷ்யுக்கத்தில் உலகிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட திருச்சபையாருக்கு மட்டுமே இது விசுவாசத்தின் மூலமாக அளிக்கப்பட்டுவருகிறது. ஈடுபலியின் முழுபணியும் முழுமையாக நிறைவேறுவதைக்குறித்து வேதாகமம் கூறுவதாவது;

“அவர்களை நான் பாதாளத்தின் வல்லமைக்கு நீங்கலாக்கி மீட்பேன்” – ஓசியா 13:14.
படுகுழியின் வல்லமையிலிருந்து மனுக்குலத்தின் கடைசி அங்கம் விடுதலையாக்கப்படும்வரை ஈடுபலியின் பணி முழுமையாக நிறைவடையாது. இன்னும் மாபெரும் உயிர்த்தெழுதலின் பணி நிறைவேற்றப்படவேண்டியுள்ளது. ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்துபோன அபூரண சிந்தை, ஒழுக்கங்கள், மற்றும் சரீரத்திலான அபூரணம் இவற்றிலிருந்து

விடுவிக்கப்பட்டு, கல்வாரியில் சிந்தப்பட்ட விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்டு, தேவனது முழுமையான சாயலுக்கும் ரூபத்துக்கும் ஒப்பாக எழுப்பப்படும்.

பாவ நிவாரணபலி வேறு வகைப்பட்டது :-

நம் சிந்தையில் ஈடுபலியின் கருத்தை நிறுத்திக்கொண்டு, இரண்டு பாடங்களும் (பாவநிவாரணபலி, மீட்கும்பொருள்) தனித்தன்மையுள்ளது, பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்று நினைவுகூர்ந்து, பாவநிவாரண பலியைக் குறித்த பாடத்தை

ஆய்வுசெய்வோம். ஈடுபலியின் விலைக்கிரயம் முழு மனுக்குலத்தின் பாவத்தை நீக்க போதுமானதாகவும், பொருந்தக்கூடியதாகவும் உள்ளதை பாவநிவாரணபலி காண்பிக்கிறது. மீட்கும்பொருளைப்போல, பாவநிவாரணபலி நிறைவேறுவதற்கு நீண்டகாலம் தேவைப்படாது. மீட்கும்பொருளின் பணியானது 19 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவதை நாம் ஏற்கனவே அறிந்தோம். இது இன்னும் 10 நூற்றாண்டுகள் வருங்காலத்தில் தொடர்ந்து நடைபெறும். அல்லது மொத்தமாக 29 நூற்றாண்டுகள் நடைபெறும். ஆனால் பாவநிவாரணபலியானது மகிமைநிறைந்த கிறிஸ்துவின் ஆளுகை துவங்குமுன் முடிவடைந்துவிடும். அவ்வேளையில் அவரது திருச்சபை அவரோடுகூட மகிமைப்பட்டிருக்கும்.

இயேசுவின் பலியானது மீட்கும்பொருளின் விலையை ஏற்படுத்தினதை இஸ்ரேயலரது ஒப்புரவாகும் நாளின் பாவநிவாரண பலி எடுத்துரைக்கிறது. ஆனால் அது ஒரு வேறுபட்ட உருவகக் காட்சியாகும். மனிதரது பாவங்களின் நிமித்தமாக கிறிஸ்துவின் பலியின் தகுதியை தேவன் எவ்வாறு பொருந்தச்செய்தார் என்று இது காண்பிக்கிறது. ஒப்புரவாகுதலின்நாளில் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்ட பிரமாணத்தின் பண்பாக, இந்தக் காரியம் அடையாளமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. பாவநிவாரண பலிகளே இதன் அடிப்படைப் பண்புகளாயிருந்தன. அங்கே இரண்டு மிருகங்கள் பலியாகின. முதலாவதாக

பாவநிவாரணபலியாக காளையை ஆசாரியன் பலியிட்டு, அதன் இரத்தம் ஆசாரியனின் சொந்த குடும்பத்துக்கு பொருந்துவதற்காக கொடுக்கப்பட்டது. இது கர்த்தராகிய இயேசுவின் மரணத்தை குறிக்கிறதாக நாம் காண்கிறோம். மேலும் அவரது ஈடுபலியின் தகுதியானது முதலாவதாக முதற்பேறான சபைக்கு அருள்பெறுகிறதையும் நாம் காண்கிறோம்.

இந்த திருச்சபை இரண்டு வகுப்பாரை உள்ளடக்கியது. முதலாவதாக, ஆசாரிய வகுப்பாரை உள்ளடக்கியது. இந்த ஆசாரிய வகுப்பார், பிரதான ஆசாரியரைப்போலவே தேவனுக்கும் அவரது ஊழியத்துக்குமென்று தங்களை விசேஷமாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர்கள். இவர்கள் தங்களது சரீரங்களை பரிசுத்தமும், தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுப்பதே புத்தியுள்ள ஆராதனையாகும்(ரோமர் 12:1).

இது நிழலில், ஆரோன் தலையாகவும் அவரது குமாரர்கள் சரீரமாகவும் சித்திரமாக காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு அப்போஸ்தலர் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாகிய நாம் அவரது சபையாக இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார் – 1கொரி12:27.

இரண்டாவதாக, சபையில் இன்னுமொரு வகுப்பார், அதே பலியின் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டபோதிலும், கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் தங்கள் ஜீவியத்தை கீழ்ப்படிதலோடு அர்ப்பணிக்கத் தவறுகிறார்கள். இவர்கள் பாவத்திற்கோ மரணத்திற்கோ பின்னிட்டுப்போகாமலும், பலி ஒப்புக்கொடுக்கும் நிலைமைக்கு முன்னேறிச்செல்லாமலும் இருக்கின்றனர். இதன் காரணமாக, இவர்கள் இரண்டாம் வகுப்பாராக தங்களை உருவாக்கிக்கொண்டு, முதலாம் வகுப்பாருக்கு ஊழியக்காரராகின்றனர். இவர்கள் ஆசாரியர்களுக்கு ஊழியர்களாக இருந்த நிழலான லேவியர்களுக்கு நிஜமாக உள்ளனர். இவர்கள் ராஜரீக ஆசாரியர்களாக, பலிசெலுத்தும் ஆசாரியர்களோடு சிம்மாசனத்தில் உட்காராமல், தேவனுக்கு ஊழியர்களாக அவரது ஆலயத்தில் பணியாற்றுவார். இவர்கள் மகிமையின் கிரீடத்தை பெறுவதில்லை. மாறாக, குருத்தோலையை ஏந்தி, வெற்றி பெற்றவர்களாக நிற்கின்றனர். மேலும் இந்த வகுப்புக்கும் தகுதியடையாதோர் இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள்.

கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்தவர்களின் பாவங்களுக்கு மட்டும், ஈடுபலியின் புண்ணியங்களை விசேஷமாக கொடுப்பதாக, இந்தக் காட்சியில் கர்த்தர்

காண்பிக்கிறார். இதனால் இவர்கள் இயேசுவின் புண்ணியத்தினால் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, மகிமையான ஆசாரியர்க்குரிய கடமைகளை, அவரோடுகூட நிறைவேற்றும் தகுதியடைகிறார்கள்.

இரண்டாந்தரமான பாவநிவாரணபலி :-

நிழலான ஒப்புரவாக்கும் நாளின் இரண்டாந்தரமான பாவநிவாரண பலியானது கர்த்தருடைய ஆடு என்றழைக்கப்பட்டது. அடையாளமான பிரதான ஆசாரியனால் காளை பலிசெலுத்தப்பட்டதுபோல், இது ஏற்பாடு செய்யப்படாமல், ஜனங்களிடமிருந்தே தெரிந்துகொள்ளப்பட்டது. மெய்யாகவே, இரண்டு ஆடுகள் ஒரேசமயத்தில் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. இவை சபையின் இரண்டு வகுப்பாரை குறிக்கின்றது. கர்த்தருடைய ஆடு என்பது பலிசெலுத்தும் வகுப்பார் அல்லது ஆசாரிய வகுப்பாரை அடையாளப்படுத்துகிறது. உருவகத்தில் லேவியர்களாக விளங்கும் இவர்கள், சபையில் குறைந்த வைராக்கியமுடையோராக இருந்து, போக்காடாகிய இரண்டாம் வகுப்பாருக்கு அடையாளமாக உள்ளனர். கர்த்தருடைய ஆடுவகுப்பார், உடன் ஆசாரியர்களாக இருந்து, இரண்டாந்தரமான பாவநிவாரணபலியை உண்டாக்குகிறார்கள்.

காளை பலிசெலுத்தப்படும்பொழுது ஒவ்வொரு படியிலும் என்ன நிகழ்ந்ததோ அதே தன்மையில் அதைத் தொடர்ந்து கர்த்தருடைய ஆடும் பலிசெலுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு அடையாளமாக நமக்கு கூறப்பட்டபடி, சபை அவளது கர்த்தரது அடிச்சுவடுகளில் பலியின் ஜீவியத்தில் மரணபரியந்தம் நடக்கவேண்டும். சபைக்கு முன்னடையாளமாக உள்ள காளையின் இரத்தம் ஜனங்களின் பாவங்களுக்காக பொருத்தப்படவில்லை. மாறாக, பிரதான ஆசாரியரின் குடும்பத்துக்கும் கோத்திரத்துக்கும் மட்டுமே செலுத்தப்பட்டதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். கர்த்தரின் ஆடாகிய இந்த இரண்டாம் பட்சமான பாவநிவாரணபலியானது அதே நபர்களுக்காக பலியிடப்படவில்லை. ஏனெனில் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான பலி தேவைப்படவில்லை என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். கர்த்தரின் ஆடு இரண்டாந்தரமான பலியாக, பிரதான ஆசாரியரது சொந்த பலியாக பலியிடப்பட்டது. இந்த பலியின் தகுதிகள் அல்லது புண்ணியங்கள் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பொருந்தும்படியாக ஏற்படுத்தப்பட்டு, எல்லோரையும் ஒப்புரவாகுதலின்கீழ் கொண்டுவந்தது.

இந்த கர்த்தரின் ஆட்டுக்கு நிஜமாக, பிரதான ஆசாரியராக இயேசு தம் சொந்த பலியை கல்வாரியில் நிறைவேற்றினார். நாற்பது நாட்களுக்குப் பிறகு

உன்னதங்களுக்கு ஏறி, கிருபாசனத்துக்கு முன்பாக பிரவேசித்து, தம் பலியின் தகுதிகளை ஒப்புக்கொடுத்தார், உலகத்தாருக்காக அல்ல, சபையாருக்காகவே இவ்வாறு பிரவேசித்தார். அப்போஸ்தலர் எழுதியிருப்பதுபோல்,

“அந்தப்படி, மெய்யான பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கு அடையாளமான கையினால் செய்யப்பட்டதாயிருக்கிற பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே கிறிஸ்துவானவர் பிரவேசியாமல், பரலோகத்திலேதானே இப்பொழுது நமக்காக தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரத்தியட்சமாகும்படி பிரவேசித்திருக்கிறார்” – எபிரேயர் 9:24

நாம் தற்போது அடையாளமாக கண்டதற்கு முழு இசைவாக இது இருக்கிறது. பெந்தெகோஸ்தே நான் துவங்கி, கர்த்தர் தம்மோடு உடன்படிக்கை செய்தவர்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். இதுநிழலாக இரண்டு ஆடுகளுக்கு ஒப்பிடப்படுகிறது. இவர்களுள் போதுமான அளவு வைராக் கியமுள்ளவர்களை அவர் தம் அங்கங்களாக ஏற்றுக்கொள்கிறார். அவர்களை தம் சொந்த பலியில் ஒருபகுதியாக எண்ணி, அவர்களை பலி செலுத்திவருகிறார். அவரது சரீரத்தின் இறுதி அங்கம் மரணபரியந்தம் உண்மையாய்க் காணப்பட்டவுடன் விரைவில் இந்த பணியை நிறைவேற்றி முடிப்பார். அதன்பிறகு அடுத்த கட்டமாக, பிரதான ஆசாரியன் நிஜமான கர்த்தருடைய ஆட்டின் இரத்தத்தை தம் சொந்த இரத்தமாக கருதி எடுத்துக்கொண்டு, கிருபாசனத்தின் முன்பாக மீண்டுமாக ஒப்புக்கொடுப்பார். வேறுவகையில் சொல்லோய்யோனால்,

அவரது சபையின் பலி, தம் சொந்தபலியின் ஒரு பகுதியாக கருதப்பட்டு ஒப்புக்கொடுக்கும் இது எல்லா ஜனத்தின் பாவத்துக்காக அதாவது, எல்லா

ஜனங்களின் பாவத்துக்கான அடிப்படை ஆதாரத்தை நீக்கும் நிவாரணமாக இதை அவர் பொருந்தச்செய்வார்.

அத்தருணத்தில், பிதா தம் குமாரனிடத்திற்கு எல்லா ஜனங்களையும் திருப்புவார் ஆதியில் செய்த அவர்களது மீறுதலைப் பொறுத்தவரையில் பாவங்கள் முழுமையாக மன்னிக்கப்படும். அது கூடியவிரைவில் நடைபெறும் என்று நாம்

நம்புகிறோம். உடனடியாகத் துவங்கும் மேசியாவின் ராஜ்யம், வல்லமையிலும் மாபெரும் மகிமையிலும் ஸ்தாபிக்கப்படும். இது பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து உலகை விடுதலையாக்கும் பணியைத் துவங்கும். அவரது ராஜ்யத்தின் சட்டதிட்டங்களுக்கு மனப்பூர்வமாகக் கீழ்ப்படிகிற அனைவரும் பரிபூரண மனித சுவாஸ்துக்கு உயர்த்தப்படுவர்.

வெளிச்சத்துக்கு எதிராக பாவம்செய்தோருக்கு தண்டனை : –

இதற்கு இடைப்பட்ட நேரத்தில், ஆதாமின் மீறுதலுக்குள் சேராத உலகத்தின் வேறு பாவங்களும் உண்டு. பாவநிவாரணபலியானது ஆதி பாவத்திலிருந்து ஊற்றெடுக்கின்ற ஆதாமின் பாவத்துக்கும் அதன் பல்வேறு பலவீனங்களுக்கும், அபூரணங்களுக்கும் மட்டுமே ஆகும். இவை அறிவுக்கும் வெளிச்சத்துக்கும் எதிரான பாவமாக ஏறத்தாழ (more or less) கருதப்படுகிறது. முழு வெளிச்சத்திற்கெதிராக செய்த மனப்பூர்வமான பாவம் அந்த பாவிக்கு இரண்டாம் மரணத்தை வருவிக்கும். ஆனால் ஒரு சிலரே முழு வெளிச்சத்தையும் முழு அறிவையும் முழு வாய்ப்பையும் பெற்றிருக்கின்றனர். ஆதலால், ஒரு சிலரே மரணத்துக்கேதுவான பாவத்தை செய்வார்.

சுவிசேஷ வெளிச்சம் எங்கெல்லாம் சென்றிருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் குறிப்பிட்ட அளவு அறிவுசென்றடைந்திருக்கிறது. அதோடு, குறிப்பிட்ட அளவு பொறுப்புணர்வும் சிறுகச்சிறுக சேர்ந்திருக்கிறது. மேலும் வெளிச்சம் சென்றடைந்த அனைவரிடமும் தேவன் மிகத் துல்லியமாக கணக்கீட்டை வைத்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு பாவமும் நியாயந்தீர்க்கப்படும்போது, வெகுமதியை இழக்கநேரிடும். ஆதாம் செய்த பாவத்தின் தண்டனை முழு மனுக்குலத்திற்கும் 6000 ஆண்டுகளாக பொதுவாக சென்றடைந்துள்ளது. ஆனால் மற்ற பாவங்களுக்கான தண்டனை கண்டிப்பாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும். அவைகளுள் சில மனம்வருந்தி மன்னிப்பைப்பெறாத முந்தைய மனப்பூர்வமான பாவங்களும், வெளிச்சத்திற்கெதிரான, சத்திய அறிவுக்கெதிரான பாவங்களும் இருக்கலாம். இவைகள் பெந்தெகோஸ்தே நாளுக்குப்பின்பு சிறிதுசிறிதாக சேர்ந்தவைகள்.

புதிய யுகம் அதன் எல்லா ஆசீர்வாதங்களுக்குள் நடத்திச்செல்வதற்கு முன்பாக, உலகத்தாரின் பாவக்கணக்கு பாரபட்சமின்றி சரி செய்யப்படவேண்டும். உலகத்துக்கெதிரான தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்கு, தேசம் தோன்றினதுமுதல், இதுவரை சம்பவித்திராத மாபெரும் உபத்திரவக்காலம் அனுமதிக்கப்படும். தற்போதைய யுத்தத்தில் உபத்திரவக்காலம்

துவங்கிவிட்டது என்று நாம் நம்புகிறோம். இது மாபெரும் குழப்பமாகிய திடீர் அழிவை நோக்கி படிப்படியாக வளர்ந்து, இனிவருகின்ற நாட்களில் முழுமையாக தண்டனையை நிறைவேற்றிமுடிக்கும். இவ்வாறு மகா உபத்திரவக்காலத்தில் நீதிநியாயத்தின்படி உலகம் தீர்க்கப்பட்டபிறகு, மேசியாவின் ராஜ்யம் உடனடியாக துவங்கும். போக்காடு துன்பப்படுதலின் மதிப்பு :

தேவன் மிக கண்டிப்பான கணக்கீட்டாளராக இருக்கிறார். உலகத்தார் மனப்பூர்வமாக கீழ்ப்படியாதுபோன எல்லாக் காரியங்களையும் அவர் நிச்சயமாக எண்ணிவைத்திருக்கிறார். விசேஷமாக, அவரது திருச்சபைக்கு எதிரான உபத்திரவங்களை எண்ணியிருக்கிறார். அவ்வாறே உலகத்தார் செய்த நற்காரியங்களுக்கு உரிய பலனையும் தர அவர் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார். இதனை பாவநிவாரணபலியைத் தொடர்ந்து நடைபெறுகிற பணியின்மூலம் அவர் உருவகமாக அறிவறுத்தியிருக்கிறார் என்று நாம் நம்புகிறோம். ஜனங்களின் மீறுதல்களில் சிலவற்றை போக்காட்டின் தலைமேல்கமத்தி, அந்த அக்கிரமங்களை சுமந்துகொண்டு, வனாந்தரத்தில் அலைந்துதிரிய அனுப்பப்பட்டது.

இந்த போக்காடு என்பது தேவனோடு உடன்படிக்கைசெய்துகொண்ட சில பிள்ளைகள் என்றும்,

அவர்கள் தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட உரிமைகளின்படி ஜீவிக்க தவறினவர்கள் என்றும் நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். இவர்கள் மாபெரும் உபத்திரவக்காலத்திற்குள் செல்வார்கள் என்பதை முக்கியப்படுத்துகிறது என வெளிப்படுத்தல் 7:14 இல் கூறுகிறதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். இவர்களுக்கு நேரிடும் மாபெரும் உபத்திரவத்தில், தங்கள் நீதியின் ஆடைகளை ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தின் மூலம் கழுவி வெண்மையாக்கிக் கொள்வார்கள் என்று மேற்கண்ட வசனத்திலிருந்து தெரிகிறோம். லேவி வகுப்பாராகிய திரள்கூட்டத்து வகுப்பார்மேல் வரும் அந்த உபத்திரவங்கள்,

மனப்பூர்வமாக பாவம்செய்ததால் வந்த உபத்திரவங்கள் அல்ல. மாறாக, இந்த வகுப்பார் தேவனோடு செய்துகொண்ட பலியின் உடன்படிக்கையை காத்துக்கொள்ளத் தவறியதால், அவ்வுடன்படிக்கைக்கு இணக்கமாகும்படி, மாம்சத்தை அழிவுக்குள்ளாக்குவதற்காக வரும் உபத்திரவங்கள் ஆகும். ஆகவே இந்த திரளான கூட்டத்து வகுப்பாரது உபத்திரவங்கள் உலகத்துக்கு ஆதாயமளிப்பதாக இருந்து, வெளிச்சத்திற்கு எதிராகவும், முக்கியமாக தேவபிள்ளைகளுக்கெதிராக செய்த பாவங்களை நீக்குவதற்கு உதவிபுரியும் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். விசேஷமாக இந்த உபத்திரவக்காலம், வஞ்சகர்களுக்கு எதிராக இருக்கும். ஆனால் திரள்கூட்டத்து வகுப்பாரும், இந்த வஞ்சகர்களோடு தங்களது தண்டனையின் பங்கை அடைவார்கள். இவ்வாறு உலகத்தாருக்கு கொடுக்கப்படவேண்டிய தண்டனையில் குறிப்பிட்ட அளவு பங்கை இவர்கள் அடைவார்கள்.

உலகத்தார்மேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கிற பாவத்தின் இயல்பை நாம் தெளிவாக கவனிக்கவேண்டும். வெளிப்படுத்தல் 6:9-11 வசனங்களை நாம் நினைவுகூர்வோம் –

“அவர் ஐந்தாம் முத்திரையை உடைத்தபோது, தேவவசனத்தினிமித்தமும் தாங்கள் கொடுத்த சாட்சியத்தினிமித்தமும் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய ஆத்துமாக்களைப் பலிபீடத்தின்கீழே கண்டேன். அவர்கள் ; பரிசுத்தமும் சத்தியமுமுள்ள ஆண்டவரே, தேவரீர் பூமியின்மேல் குடியிருக்கிறவர்களிடத்தில் எங்கள் இரத்தத்தைக் குறித்து எதுவரைக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யாமலும், பழிவாங்காமலுமிருப்பீர் என்று மகா சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வெள்ளை அங்கிகள் கொடுக்கப்பட்டது. அன்றியும், அவர்கள் தங்களைப்போலக் கொலைசெய்யப்படப் போகிறவர்களாகிய தங்கள் உடன் பணிவிடைக்காரரும் தங்கள் சகோதரருமானவர்களின் தொகை நிறைவாகுமளவும் இன்னுங்கொஞ்சக்காலம் இளைப்பாறவேண்டும் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது” அவர்களது உடன்சகோதரர்கள், அவ்வாறே உபத்திரவப்பட்டு, அந்த எண்ணிக்கை நிறைவடையும்வரை நியாயத்தீர்ப்புக்காக கொஞ்சகாலம் காத்திருக்கவேண்டும் என அவர்களுக்கு கூறப்பட்டது.

சுவிசேஷயுக இறுதியில் தெய்வீக எதிர்பார்ப்புக்கள் என்னவென்று நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. யூத யுகத்தின் முடிவில் இயேசு யூதர்களிடத்தில் இதைக்குறித்து வலியுறுத்தினதன் மூலம் நாம் அறியவருகிறோம். ஆபேல் காலத்தில் துவங்கி இன்றுவரை பூமியில் சிந்தப்பட்ட நீதிமான்கள்

அனைவரின் இரத்தப்பழியெல்லாம் அவர்களை சீர்பொருந்தப் பண்ணும்படிக்கு அந்த சந்ததியாரிடம் கேட்கப்படும்(மத் **23:34–36**). யூத யுகம் மாபெரும் உபத்திரவக்காலத்தோடு முடிவடைந்தபோது, யூதர்கள் செய்த தவறுக்கு தண்டனைகொடுத்து அவர்களுடைய கணக்கு முழுமையாக சரிசெய்யப்பட்டது. அவ்வாறே, நாம் வாழும் காலத்தில் ஏற்படும் மாபெரும் உபத்திரவக்காலத்தின் இறுதியில், உலகத்தார் அடையவேண்டிய எல்லா தண்டனையும், அவர்களது கணக்கும் முழுவதும் சரிசெய்யப்படும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். **ஸ்தாபிக்கப்படவிருக்கும் புதிய உடன்படிக்கை :**

பாவ நிவாரணபலியைக்குறித்த நிழலான காரியங்களுக்கும், அதன் நிஜத்திற்குமிடையே உள்ள வேறுபாட்டை அப்போஸ்தலர் கூறுகையில்,இயேசுவோ காளை மட்டும் வெள்ளாடு இவைகளின் இரத்தத்தினால் அல்ல, தமது சொந்த இரத்தத்தினால் நித்திய மீட்பாகிய ஆசீர்வாதங்களை ஏற்படுத்தித்தந்தார்(எபி9:11–15). மேலும் நிஜமான பிரதான ஆசாரியரின் பலிகள், “மேலான பலிகள்” என பன்மையில் கூறப்படுகிறது. இது யூதரது உடன்படிக்கையின் ஏற்பாட்டை ஸ்தாபித்ததுபற்றி சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவ்விடத்தில் மோசே, காளை மற்றும் வெள்ளாடுகளின் இரத்தத்தை எடுத்து நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையை ஸ்தாபித்தார். முதலாவதாக 10 கட்டளைகளடங்கிய பலகைகள்மீது இரத்தத்தைத் தெளித்து, அதன்பிறகு ஜனங்கள்மேல் தெளித்தார் – யாத் **24:3–8**.

இங்கு ஒரு கேள்வி எழுகிறது, ஏன் மோசே காளைகள்(பன்மை) மற்றும் வெள்ளாடுகளை(பன்மை) உபயோகித்தார் ? ஆனால் நிழலாக லேவியர் **16**ம்அதிகாரத்தில் கூறப்பட்டதில் ஒரு காளையின் இரத்தமும் ஒரு வெள்ளாட்டின் இரத்தமும் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளதே! நிஜமான காளையாக உள்ள ஒரே மனுஷனாகிய கிறிஸ்துயேசு நமக்காக பலியானார் என்று நாம் இதற்கு பதிலளிக்கிறோம். மேலும் நிஜத்தில் ஒரே ஆடாக விளங்கும் கர்த்தரால் தம் சரீரமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரே திருச்சபை, அவரோடுகூட இணைந்து, அவரது பலியில் பங்குவகிக்கிறது. ஆனால் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை ஏற்படுத்தினபோது, இஸ்ரவேலின் திரளான ஜனங்கள்மேல் தெளிக்கப்பட வேண்டியிருந்ததால் ஒரு மிருகத்தைவிட கூடுதலாக அவசியமாயிருந்தது. ஒரே காளை மற்றும் ஒரே ஆட்டின் இரத்தமும் போதுமாயிருக்கவில்லை. ஆதலால்தான் காளைகள் மற்றும் ஆடுகள் என்று பன்மையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இருந்தபோதிலும் எத்தனை எண்ணிக்கை என்று துல்லியமாக சொல்லப்படவில்லை. ஒரே காளை மற்றும் ஒரே ஆடு என்றும் துல்லியமாக சொல்லப்படவில்லை. ஒரே

காளை மற்றும் ஒரே ஆட்டின் இரத்தம் ஜனங்கள் எல்லோர்மீதும் தெளிக்கப்பட, போதுமான மிருகங்களைக்கொன்று, அதன் இரத்தம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது,இவையனைத்தும் ஒரே காளை மற்றும் ஒரே ஆட்டிற்கு பிரதிகளாக இருந்தது.

இதற்கு நிஜமாக, புதியநியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்தப்படும்போது, எல்லாவற்றிற்கும் முதலாவதாக, கிறிஸ்துவின் இரத்தம்(அதாவது, இயேசுவின் இரத்தத்தோடுகூட சபையின் பலிகளும் இணைந்தநிலையில்) தெளிக்கப்படும், அல்லது தெய்வீகப்பிரமாணத்தை நிறைவுசெய்யும்.இதுவே பிதாவினால் முழு உலகமும் மேசியாவின் ராஜ்யத்துக்கு மாற்றப்படுவதற்கான அடிப்படைத்தன்மையாய் இருக்கும். அதற்குப்பிறகு, எல்லா ஜனங்கள்மேலும் இரத்தத்தைத் தெளிக்கும்பணி படிப்படியாய் செயல்படுத்தப்படும்,இதில் மனுக்குலத்தை சுத்திகரிக்கும் பணி நடந்தேறி, மீட்கும் இரத்தத்தால் கிடைக்கப்பெற்ற அனுகூலங்கள் எல்லா மனுஷருக்கும் கொடுக்கப்படும்.

நிஜமான ஒப்புரவாக்கும் நாள் :

முன்பு பார்த்தவைகளின் மூலம் இயேசு கொடுத்த ஈடுபலிக்கும், அதன் நிறைவேறுதலுக்கும் இடையேயுள்ள தனிச்சிறப்பியல்புகளையும், சுவிசேஷயுகத்தின் பாவநிவாரணபலிகளுக்கும், அவை எதை முக்கியப்படுத்துகிறது என்பதையும் நம் வாசகர்கள் தெளிவாக காண்பீர்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். இப்பொழுது நாம் மேலும் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். அதாவது நிழலிலும் அதன் நிஜத்திலும், பாவத்துக்கான ஒப்புரவாக்கும் நாளில் பாவ நிவாரணபலிகளும் இணைந்திருந்தன. நிஜமான ஒப்புரவாக்கும் நாளானது நம் கர்த்தராகிய இயேசுவோடும் அவரது பலிகளோடும் துவங்கும். இந்த ஒப்புரவாக்குதலின் நாளின் ஒருபகுதியே முழு சுவிசேஷயுகமாக இருந்திருக்கிறது. இந்த ஒப்புரவாக்குதலின் நாளானது பாவத்துக்கான எல்லா ஒப்புரவாக்குதலின் நிறைவடைதல் பற்றி சாட்சிபகரும். ஆயிரமாண்டு யுகம் முழுவதும் நிஜமான ஒப்புரவாக்குதலின் நாளின் ஒருபகுதியாக இருக்கும்.

ஒப்புரவாக்கும் நாளின் பலிகள் ஒரு முடிவை மட்டுமே காண்பிக்கிறது. ஆனால் அதன் முடிவோ, உலகஜனங்கள் ஆசீர்வாதத்தை அடைதலும், உலகை தேவனோடு ஒப்பு– உறவு நிலைக்கு அல்லது இசைவான நிலைமைக்கு மீண்டும் கொண்டுவருவதேயாகும். இந்தப்பணி நிறைவேற்றப்படுவதற்கு ஆயிரம் ஆண்டு யுகம் முழுவதும் தேவையாயிருக்கிறது. உலக ஜனங்களுக்கு போதித்தலும் இப்பணியில் அடங்கியுள்ளது. ஆதாமுக்குள் மனுக்குலம் இழந்துபோனபிறகு, கல்வாரியில்

அவை அனைத்தும் மீட்கப்பட்டது. இவ்வாறு மீட்கப்பட்டவைகள் மனுக்குலத்துக்கு திரும்பக்கொடுக்கப்படும். ஒப்புரவாக்குதலின் பாவநிவாரணபலிகள் உலகத்தார் தேவனோடு ஒப்புரவாகுமுன்பு செய்யப்படவேண்டும். இது அப்பலி உபயோகிக்கப்படுவதன் தேவநோக்கத்தைக் குறிக்கிறது.

ஆகவே ஒப்புரவாக்கும் நாளின் பாவ நிவாரணபலிகள்மூலமும், அந்த பலிகள் உண்டாக்குகின்ற வழிமுறைகள்மூலமும், தேவன் நிறைவேற்றுகின்ற உலகத்தாரின் ஆசீர்வாதங்களை இந்நேரம் முதற்கொண்டு எல்லோரும் தெளிவாக காணலாம் என்று நாம் நம்புவோமாக. ஆனால் ஈடுபலியானது முற்றிலும் தனித்தன்மையுடையதாய் இருந்து, இயேசுவின் பணிகளை மாத்திரமே காண்பிப்பதாயும், அதன் உச்சகட்ட விளைவுகளைமுழு மனுக்குலத்துக்கும்எடுத்துக் காண்பிப்பதுமே ஆகும்.

R 5874 காட்டுபுஷ்பங்களிலிருந்து கற்கும் பாடங்கள் Lessons of the Lilies

திறவு வசனம் : மத்தேயு 6:28 ”காட்டுப் புஷ்பங்களை கவனித்துப்பாருங்கள்” நமது மனித குடும்பத்திற்கு பயமும், இனிவரும் நிலைகுறித்த கவலையும் மிகவும் பயங்கரமான எதிரிகள். அவர்கள் தங்கள் சிந்தையில் அழிவின் காரியங்களை அணிந்துகொள்கிறார்கள். இவைகள் நரம்புத் தளர்ச்சியை உண்டுபண்ணி, களைப்பை வருவிப்பதோடு, உடலுக்கு மிகவும் அபாயத்தை உண்டுபண்ணும். சுவிசேஷ சபையாருக்கு தேவன் ஏற்படுத்தியுள்ள தெய்வீகப் பாதையில் நடக்க தேடுபவர்களிடத்தில், பயமும் வருங் காரியங்களைப் பற்றின கவலையும் விசேஷித்த தடைகளாயிருக்கும். நம் இரட்சகர் தம் சீஷர்களிடத்தில் பேசினபோது, இவ்வுண்மையை மனதில்வைத்திருந்தார். தம்மைப் பின்பற்றும் பின்னடியார்கள் எவ்விதக் கவலையுமின்றி, தங்கள் இருதயத்தில் இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்பினார். ஆனால் அதேசமயத்தில் அவர்கள் அலட்சியமாக இருப்பதை அவர் விரும்பவில்லை. முறையான ஐக்கிரதை உணர்வை நாம் காண்பிப்பது அவசியமானதே, ஆனால் அதன் உச்சநிலையான கவலைப்படுமளவு அல்ல. தற்காலநிலைமையில் ஆசீர்வாதத்தை அனுபவிக்க, நாளைய தினத்தைப்பற்றிய சிந்தனைகளும் பயங்களும் தடையாய் இருந்து, செயலற்ற தன்மையை

உண்டாக்குகிறது. அப்போஸ்தலர், “நீங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாமல் ..” என்கிறார்.

இங்கு, பொறுப்புணர்வு மற்றும் முறையான அக்கறை செலுத்துதலைக் குறித்து அவர் கூறாமல், கவலைப்படுதலானது ஆத்துமாவின் இளைப்பாறுதலையும், சமாதானத்தையும் கொள்ளையாடிவிடும் என்ற தன்மையிலேயே குறிப்பிடுகிறார். மேலும் கர்த்தரிடத்திலும், அவரது பராமரிப்பிலும் விசுவாசக்குறைவு உள்ளதென்பதற்கு இது அறிகுறியாக இருக்கும். மேற்கண்ட வசனத்தில், கவலைப்படாமல் என்ற சொல்லின் கிரேக்க மூலப்பதம், அதிகப்படியான கவலை(over - anxious) என பொருள் தருகிறது.

தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையாயிருத்தலைப்பற்றி தன் சீஷர்களுக்கு, காட்டுப்புஷ்பங்கள் எப்படி வளர்கிறதென்று உதாரணத்தோடு விளக்கி, அவர்களை ஊக்கப்படுத்தும்படி ஒரு பாடத்தைக் கூறினார். பாலஸ்தீனாவில் வில்லி புஷ்பங்கள் எங்கும் சாதாரணமாக பார்க்கமுடியும். இது ஓரளவு சிறிய பூவாகவும், இதன் நிறம் பெரும்பாலும் சிவப்பு நிறமாகவும் இருக்கும். அவை தடைகளைத்தாண்டி ஜீவித்து வளரக்கூடியவை. இதன் வளர்ச்சிக்கென எந்த விசேஷ பராமரிப்பும் செய்யப்படுவதில்லை. இருந்தபோதிலும் இவை எதையும் சார்ந்திராமல் வளர்கின்றன. இவைகள் வழியோரங்களில் இருப்பதால், பாதையை கடந்து செல்பவர்களால் மிதிக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் இவை வளர்ச்சியடைந்து, முதிர்ந்து, மலர்களை தருவதோடு, மிக நேர்த்தியான உயிரினமாக, நுண்ணோக்கியில் ஆராயும்போது மிக அழகானதாய் காட்சியளிக்கிறது. சாலமோன் தன் எல்லா மகிமையிலும் இவைகளில் ஒன்றிற்கு பகட்டாக உடுத்தப்பட்டதுபோல் உடுத்தினதில்லை. புஷ்பம் உடுத்தப்பட்ட விதம் பூரணமாய் இருந்தபடியால், அற்புதமாயிருந்தது. நித்தியவாசியானவரின் கைகளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்த புஷ்பத்தின் நேர்த்தியான கட்டமைப்பை, உன்னதமாய் உடுத்தப்பட்ட விதத்தை தோராயமாக மதிப்பிடமுடியாது.

இதிலிருந்து கற்கும் பாடம் என்னவெனில், புஷ்பங்கள் தயவற்ற சூழ்நிலையில் வளர்ந்தபோதிலும் தங்களையே பராமரித்துக் கொள்ள முடியாதபோதிலும், தங்களைப்பற்றி எந்தவிதத்திலும் கவலைப்பட முடியாதபோதிலும், அவைகள் செழித்துவளரவும், மிக அழகாகத் தோற்றமளிக்கவும், தேவன் அவைகளைப்பராமரிக்க ஏற்பாடுசெய்துள்ளார். இந்த புஷ்பங்கள் தாங்கள் பெரிய மரங்களாக வளரவேண்டும் என்றோ, வார்த்தையிலோ அல்லது வானளாவ உயரத்தில்

இருக்கவேண்டுமென்றோ விரும்புவதில்லை. அல்லது, அவைகள் திராட்சைக்கொடிபோல் படிப்படியாக, உயரமாக வளரவேண்டும் என்றும் விரும்புவதுமில்லை. இதற்கு மாறாக, தங்களது நித்திய சிருஷ்டிகர் தங்களை தெரிந்துகொண்ட நிலைமையில் நிலைத்திருப்பதில் திருப்தியடைகின்றன - மத் 6:30.

நம்பிக்கையின் முக்கியத்துவமே வலியுறுத்தப்படுகிறது :

தேவனுடைய பிள்ளைகள் புஷ்பங்களிலிருந்து பாடம் கற்கவேண்டும். அவர்களும் கர்த்தருடைய ஏற்பாடுகளின்மேல் திருப்தியடையவேண்டும். கவிஞர் வர்ணிப்பதுபோல் –

“என் தேவன் என்னை நடத்துவதால் நான் காண்கிற வாப்புகளில் மனநிறைவடைவேன்!

இந்த நிலைமையை நாம் ஏறத்தாழ அடையும்போது, அதேஅளவு சமாதானம் மற்றும் இளைப்பாறுதலை நமக்குத்தரும். நாம் கவலைப்படவோ, அசதியாகவோ இருக்கக்கூடாது. மாறாக விழிப்புள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

“ஆவியில் அனலாயிருந்து கர்த்தருக்கு ஊழியம்செய்யுங்கள்” செய்யும்படி நம் கைக்கு எட்டினதுஎதுவோ அதை முழு பலத்துடன் செய்வோமாக. இவ்வாறு செய்யும்போது, அவர் நம் நன்மைக்கேதுவாகவே அனைத்தையும் செய்கிறார் என்ற நம்பிக்கையோடும், நிறைவடைந்த மனதையுடையவர்களாயும் இருக்கவேண்டும். அவர்பேரில் நம்பிக்கை வைக்க கற்கவேண்டும் என்ற இந்த முக்கியமான பாடத்தை நாம் நினைவில்நிறுத்தவேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார்.

இந்தப் பாடத்தைக் கற்பதில் அலட்சியங் காட்டுபவர்கள், மேசியாவின் ராஜ்யத்தின்கீழ், தேவன் தம் சிந்தையில் நமது எதிர்காலத்திற்காக வைத்திருக்கிற மாபெரும் பணியை நிறைவேற்ற ஆயத்தப்படாதவர்களாவோம். முழு நம்பிக்கை வைக்காத எவரையும் தேவன் அந்த ராஜ்யத்தில் அனுமதிப்பதில்லை என்று நாம் நிச்சயித்திருக்கிறோம். தேவனது பராமரிப்பின்கீழ் புஷ்பங்கள் எவ்வாறு செழிப்படைகிறதோ அவ்வாறே அவரது ஜனங்கள் அனைவரும் அறிவிலும், ஆவிக்குரிய அழகிலும் வளர்ந்து, குணாதிசய அழகில் செழிப்படைவார்கள். அவர்கள் சில பெரிய காரியங்களை செய்வதன்மூலம் இதனை அடைந்துவிட முடியாது. மாறாக நம் வாழ்க்கையில் ஆவியின் அனுக்கிரகத்தில் சிறு காரியங்களை அணுகுவதன்மூலம் அன்றாட அனுபவங்களை அடையலாம். தேவனுடைய பிள்ளைகள் அத்துமீறாமல், ஸ்திரமாக வளர்ச்சியடையவேண்டும்.

காட்டு புஷ்பங்கள் எப்பொழுதும் தாழ்வான இடங்களையே பெற்றிருக்கும். ஒருபோதும் ஒரு பெரிய மரமாக

இருக்க எண்ணாது. அவ்வாறே நாமும் மாம்சத்தில் இருக்கவேண்டும். கர்த்தர் அவருக்கேற்றபடி நம் ஒவ்வொருவரையும் வடிவமைத்த இடத்தில் நியமிக்கிறார். தற்போது தாழ்மையான நிலைமையில் வைத்திருப்பதன்மூலம், எங்கே நாம் வளர்வது? பிதாவின் சித்தப்படி எங்கே நம் நேர்மையும் உண்மையும் பரீட்சிக்கப்படும்? எங்கே நம் குணாதிசயத்தின் மொத்த அழகும் முழுமையாக வளர்ச்சியடையும்? – என்று வருங்காலத்திற்கென சிறந்த பாடங்களை நம்மால் கற்கமுடியும்.

R 5875, 2986 ஜனேயாவும், தொற்காரும் Aeneas and Dorcas (Visiting with Peter, the primitive saints)

திறவுவசனம்: “இயேசுகிறிஸ்து உன்னைக் குணமாக்குகிறார்”

“அப்பொழுது யூதேயா கலிலேயா சமாரியா நாடுகளிலெங்கும் சபைகள் சமாதானம்பெற்று பக்திவிருத்தியடைந்து, கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற பயத்தோடும், பரிசுத்தஆவியின் ஆறுதலோடும் நடந்துபெருகின” – அப் 9:31–43.

சீஷர்களுக்கு நேரிட்ட உபத்திரவம் அவர்களை எருசலேமிலிருந்து யூதா தேசமெங்கும் சிதறடித்தது. இவ்வாறு சிதறடிக்கப்பட்டவர்களுக்குள் பிரதானமானவர்களாயிருந்த அநேகருள் பவுலும் ஒருவர். பவுல் மனம் மாறினபின் நடந்த சம்பவங்கள் படிப்படியாக குறைந்தநிலையில், அதிர்ச்சி மற்றும் நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையிலிருந்து மீண்டு, தேற்றப்பட்டபிறகு, ஒருசிலகாலம் ஓய்வுக்குப்பின், நம் ஆதார வசனங்களின் முதல் வசனத்தில் கூறப்பட்டவாறு(9:31) நடந்தது. சீஷர்களுக்கு நேரிட்ட இவ்வுபத்திரவத்துக்கு பவுல் மனம் மாறியதும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் இச்சம்பவத்துடன் சேர்ந்து இச்சமயத்தில், யூதர்களுக்கும் அவர்களது ரோம ஆட்சியாளர்களுக்குமிடையே போராட்டம் எழுந்தது.

கிபி 38ம் வருடம் பேரரசனாகிய காலிகுலா சீசர் தற்போதுதான் பதவியேற்றிருந்த நிலையில், ஒரு கட்டளையை பிரகடனப்படுத்தினான். அதன்படி, அவனது பேரரசுக்குட்பட்ட பல்வேறு பகுதிகளில், அவனது சிலை நிறுவப்பட்டு, தொழுதுகொள்ளப்பட வேண்டும். எருசலேமிலும் மற்ற

பகுதிகளிலும் இந்த சிலைகளை வைக்கும் நோக்கத்தையும், ஆலயத்திலும்கூட ஸ்தாபிக்கும் இக்கட்டளையை யூதர்கள் அறிந்தபொழுது, கடும் சீற்றமும் வேதனையும் அடைந்தனர். அவர்கள் இளைஞரும் முதியோருமாக மாபெரும் ஜனத்திரளாகக் கூடி உள்ளூர் ஆளுநரை இவ்விஷயத்தில் அவர்களுக்காக நியாயம் செய்யும்படிக்கு மன்றாடிக்கேட்டு, இவர்களது தெய்வீக நிலையிலுள்ள பரிசுத்த தேவாலயமும், பரிசுத்த நகரமும், பரிசுத்த நிலமும் மாசுபடுவதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டனர். இந்த கண்டனக் கூட்டங்கள் ஒன்றில் நடந்தவற்றைக் குறித்து வரலாற்று ஆசிரியர் கூறுகிறார்: ஆறு பாகங்களாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு பரந்த மக்கள்கூட்டம் –

1. முதிர்வயதுள்ள ஸ்திரீகள் 2. விடுதிக் காப்பாளர்கள் மற்றும் வேலைக்காரப்பெண்கள் 3. இளம்பெண்கள் 4. முதிர்வயதுள்ள ஆண்கள் 5. வாலிபர்கள் 6. சிறுவர்கள் என ரோம நிர்வாக அதிகாரியின் அரண்மனை முன்பாக ஒன்றுகூடி, அவன் மாடி முகப்பின் முன்பாக தோன்றினபோது, டறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் பூமியில் புரண்டு அழுது புலம்பினர். தாங்கள் மரிக்கவும் தயாராக இருப்பதாகவும், ஆனால் ஒருபோதும் போராட்டத்தை கைவிடப்போவதில்லை எனவும் அறிவித்தனர். பேரரசனுடைய பிரகடனத்தை மாற்றுவதற்கு ஆளுனர் எடுத்த ஒவ்வொரு முயற்சியும் பலிக்காமல், இறுதியில் ஆலயத்தை தொடாமல் வெளியேற கட்டளைமட்டுமே ஏற்படுத்தமுடிந்தது. ஆனால் ஆலயத்தின் வெளிப்புற நுழைவாயில்களில் பேரரசனுக்கு அநேக பலிபீடங்கள் எழுப்பப்பட்டன. மேலும் அலெக்சாந்திரியாவிலுள்ள அனைத்து யூத வழிபாட்டு ஸ்தலங்களும் சீசருடைய ஆலயங்களாக மாற்றப்பட்டதாக செய்திகள் வந்தடைந்தன. இந்தக் காரியங்கள் கிபி 41 ஜனவரி மாதம்வரை நீடித்தது, ஜனவரி 24ம் தேதி காலிகுலா சீசர் கொலைசெய்யப்பட்டான்.

இப்படிப்பட்ட வெளிப்புறமான உபத்திரவமும், குறுக்கீடும் தங்களது சொந்த சம்பிரதாயங்களிலும் சுயாதீனங்களிலும் தலையிட்டதால், யூதர்கள் கிறிஸ்தவர்கள்மேல் போரிடுவதைத் தவிர்த்து, ஓய்வாயிருந்தனர். இப்படியாக ஒரு குறிப்பிட்டகாலம் ஓய்வு கொணரப்பட்டது. உபத்திரவப்படுத்துபவர்கள் ஒருபோதும் தங்களுக்கு உபத்திரவம் வருவதை விரும்புவதில்லை. கிறிஸ்துவின் சிந்தையை பெற்றிருப்பவர்கள் பிறரை ஒருபோதும் உபத்திரவப்படுத்தமாட்டார்கள். இது தீமை என்று தீர்மானித்தவைகளுக்கு ஒத்துழையாமலும், உதவி

செய்யாமலும் இருப்பது இவர்களது கடமை என்று உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவசியம் ஏற்படும்போது தவறை வெளிப்படையாக எதிர்க்கவும், அதன் பொருத்தமற்ற தன்மையையும் எடுத்துக் காண்பிப்பார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் அப்போஸ்தலர்கள் பலமுறை தங்கள் நிருபங்கள் வாயிலாக செய்ததுபோலவே இவர்களும், தவறான போதனைகள் மற்றும் தவறான செய்கைகள் செய்வோரை வெளிக்கொணருவார்கள். ஆனால் மற்றவர்களை உபத்திரவப்படுத்துவதில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் பங்கேற்கமாட்டார்கள். நாம் அன்பின் ஆவியில் , கிறிஸ்துவின் சிந்தையில் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நமக்கு பிறர் என்ன செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அதையே பிறருக்கும் செய்யும்படி அந்த ஆவி நம்மை வழிநடத்தும். இதுவே நமது ராஜீகப் பிரமாணம், “பரிபூரண சுயாதீனப்பிரமாணம்.

சபைகள் குணாதிசயங்களில் மேம்பட்டன என்று பதிவுகள் கூறுகின்றன. குணங்களில் மேம்பாடு என்ற வார்த்தை ஒரு கட்டிடம் கட்டப்படுவதற்கு ஒப்பாக கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இதிலிருந்து நாம் அறியவேண்டிய சிந்தனையானது, இந்த சமாதானம் நிறைந்த காலகட்டமானது, பலஸ்தீனாவிலுள்ள கர்த்தரின் பிள்ளைகள் எண்ணிக்கையிலும் ஆவியின் கிருபைகளிலும் – ஆகிய இரண்டுவழிகளிலும் மேம்பாடு அடைந்தனர். குழந்தைப் பிராயத்திலிருந்த சபை எண்ணிக்கையிலும், கிருபையின் வளர்ச்சியிலும் வளர்ந்துவந்தது. கிருபையில் வளர்ந்ததை வசனம் வெளிப்படுத்துகிறது : “கர்த்தருக்கு பயப்படுதலிலும் பரிசுத்தஆவியின் தேற்றுவதிலும்” விசுவாசிகள் நடந்தார்கள்.

“கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்” என்று வேதவசனம் வெளிப்படுத்துகிறது(சங்111:10). இது சுயநலத்தின் காரணமாக வரும் பயமல்ல. மாறாக தேவபக்தியினால் வரும் பயம். கர்த்தர் நன்மைக்கு பதிலாக தீமையே உருவானவர் என்ற பயமல்ல, அவர் நித்திய தண்டனை கொடுப்பார் அல்லது தம் எதிரிகளிடத்தில் அநீதியாக நடந்துகொள்வார் என்ற பயமல்ல, மாறாக தேவபக்தியினால் வரும் பயம். அவரது மேன்மையையும், அவரது நன்மையையும் அறிந்துணர்ந்து, அங்கீகரித்து, வியந்துபாராட்டுவதே கர்த்தருக்கு பயப்படுதலாகிய தேவ பக்தியாகும். அவருக்கு பிரியமில்லாததை செய்ய பயப்படுவதும், அல்லது அவரது அன்பு மற்றும் தயவிலிருந்து பிரிப்பதாகிய எதையும் செய்ய பயப்படுவதுமே ஆகும். இப்படிப்பட்ட நியாயமான பயம், ஞானத்தின் ஆரம்பமாக இருந்து, அந்த ஞானத்தை காத்துக்கொண்டால் ஒருபோதும் அழியாதிருக்கும்.

தூசியிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நாம், மற்றவர்களைப்போலவே கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம். கர்த்தருடைய கிருபை, வல்லமை மற்றும் சத்தியத்தினால் புதுப்பிக்கப்பட்டு, மறுபுறமாய்க்கப்பட்டிருக்கிறோம். நமது சொந்த சிறுபிள்ளைத்தனத்தால், குறைபாட்டினால், நம் பார்வையை இழந்துவிடாமல், கர்த்தரது இரக்கம் மற்றும் தயவையே நாம் முழுமையாக சார்ந்திருக்கவேண்டும். இதிலிருந்து தன் பார்வையை இழப்பவன், நிச்சயமாக விழுதகக்குள்ளாவான். “பூரண அன்பு பயத்தைப் புறம்பே தள்ளும்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறியிருப்பது, இவ்விடத்தில் தேவபக்தியினால் வரும் பயத்தை குறிப்பிடாமல், பெரும் அச்சத்தினால் உண்டாகும் பயத்தையே புறம்பே தள்ளும் என அவர் குறிப்பிடுகிறதை நாம் உணரவேண்டும். பூரண அன்பு பெரும் அச்சம் மற்றும் அடிமைத்தனத்தின் பயத்தை புறம்பே தள்ளும். அதோடுகூட, இது கர்த்தருக்கேற்ற நம் பயபக்தியை ஊக்கப்படுத்தி, அபிவிருத்தியடையச்செய்யும். ஆகவேதான், அப்போஸ்தலர் மீண்டுமாக வெளிப்படுத்துகிறார், தேர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்தவர் தேவ அன்பின் மூலம் தன்னிடமிருந்த அடிமைத்தனத்தின் ஆவியை இழந்து, தேவன் அடையாளங் காண்பித்தபடி, அவரைப் பிரியப்படுத்த பேராவல்கொண்டு, அதை முடிவில் அடைவான்.

“ஆனபடியினாலே அவருடைய இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிப்பதற்கேதுவான வாக்குத்தத்தம் நமக்குண்டாயிருக்க, உங்களில் ஒருவனும் அதை அடையாமல் பின்வாங்கிப் போனவனாகக் காணப்படாதபடிக்குப் பயந்திருக்கக்கடவோம்” – எபிரேயர் 4:1, 1யோவா4:18.

குழந்தைப்பிராயத்து சபை தேவனுக்குப் பயப்படுகிற பயமாகிய ஒரே கிருபையில் மட்டும் வளர்ச்சியடைந்ததோடு நில்லாமல், பரிசுத்தஆவியின் தேற்றதலும்(Pneuma – Spirit) அதற்கு கூட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. பரிசுத்தஆவி என்பது தேவசிந்தை அல்லது தேவனது மனமாகும். குழந்தை பிராயத்து சபையானது இதில் அபிவிருத்தியடைந்து, தங்கள் இருதயங்களில் விளையச்செய்தது, அதில் நடந்தது – அதாவது அதன்படி ஜீவித்தது. தேற்றுதல் என்ற வார்த்தை ஒருவரோடொருவர் ஒற்றுமைப்படுத்துதல், உறுதியாக இணைத்தல் அல்லது திடப்படுத்துதல் என்று பொருள்தருகிறது. இவ்வார்த்தையின் மூலம் வெளியாகும் கருத்து என்னவெனில், சபையானது எண்ணிக்கையில் பெருகினதோடு மட்டுமல்லாமல், தேவனுடைய பரிசுத்த திருச்சபையாக அல்லது ஆலயமாக கட்டப்பட்டு மேம்பாடு அடைந்தது. ஆனால் பல்வேறு ஜீவக்கற்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஸ்திரமாக இணைந்திருந்து,

ஒருவருக்கொருவர் கட்டப்பட்டனர். மழலை சபையின் மகிமையடைந்த நிலைமையை இது எழுத்துருவத்தில் வலியுறுத்தி விவரிக்கிறது. இன்றையநாளில் எப்புறமும் இருக்கிற கர்த்தருக்கு பிரியமான பிள்ளைகள், எதற்காக போராடவேண்டுமென இது தெளிவாக்குவதுடன், அப்பொழுதிருந்ததுபோலவே உண்மை கிறிஸ்துவின் சபை மெய்யாகவே இப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும்.

ஒருவரையொருவர் கட்டி எழுப்புவதைக்குறித்த கருத்து, தனிப்பட்ட நபருக்குப் பொருத்திப் பார்க்கும்பொழுது, அவரது சொந்த விசுவாச அமைப்பை முக்கியப்படுத்துகிறது. அந்த விசுவாச அமைப்பு பொன், வெள்ளி, விலையேறப்பெற்ற கற்கள் போன்ற தெய்வீக சத்தியங்களும், குணாதிசயங்களும் என் அப்போஸ்தலர் நமக்கு தெரிவிக்கிறார். இவைகளிலிருந்து மரம் புல் வைக்கோலாகிய தவறு, பாவம் மற்றும் போலிநடிப்பு ஆகியவை புறம்பாக்கப்படும். இதே கருத்தை சற்று வித்தியாசமான வழியில் சபை ஜனங்கள் கூடி வருதலுக்கு பொருத்திக் காண்பிக்கலாம். ஒவ்வொரு சிறுசபையும் ஒரு தற்காலிகமான ஆலயமாக அல்லது தேவனது வாசஸ்தலமாக, அவரது பரிசுத்தஆவி வாசம்பண்ணும் இடமாக கருதப்படுகிறது. இன்னும் விஸ்தாரமாகக் கூறுவோமேயானால், முழு சபையும் தேவனுடைய ஆலயமாக எல்லாக் காரியங்களிலும் கருதப்படுகிறது. இதில் அவர் பிரதிநிதியைப்போல் தங்கியிருக்கிறார். இதன்மூலமாகவே கேட்கும் காதுகளை உடையவர்களிடத்தில் பேசுகிறார். இதன் அடிப்படையில், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் கூறப்பட்ட 7சபைகளும் முழு உலகிற்குமான கர்த்தரின் ஒரே சபையையே குறிப்பிடுகிறது. 7சபைகள் 7 வேறுபட்ட காலப்பகுதிகளையும் அதன் வரலாறுகளையும் எடுத்துரைக்கிறது. ஆனால் இவைகளில் எதுவும் ஆலயம் போன்ற வார்த்தையை முறையாக உபயோகிக்கவில்லை. இன்னும் அதிகமாக, இன்னும் துல்லியமான கருத்து, தெய்வீக ஆலயமாகிய சபையைக் குறித்து வெளிப்படவேண்டியுள்ளது என்பதை சிந்தையில் நிறுத்தவேண்டும்.

மகிமையடைந்த சபையைப்பற்றிய இன்னும் துல்லியமான கருத்து, அது கட்டுமானப்பணியின் கீழ் இருக்கவில்லை. கவிசேஷ யுகத்தின்போது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது கட்டப்பட்டுவருகிற அவரது பரிசுத்தவான்களை அவரிடத்தில் கூட்டிசேர்க்கும் வேலை துரிதமாக நடந்துவருகிறது. கர்த்தருடைய பின்னடியார் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஜீவனுள்ள

கல்லாக இருந்து, தற்போது அக்கல் செதுக்கப்பட்டு பொருத்தப்பட்டு பளபளப்பாக்கப்பட்டு, மகிமையடைந்த ஆலயத்தில் வைக்கும்படிக்கு தயார்ப்படுத்தப்படுகிறது. இதன் கட்டுமானப்பணி இந்த யுகமுடிவு வரை நீடிக்கும். சாலமோனின் ஆலயத்தில் நிழலாக காண்பிக்கப்பட்டவாறு, ஒவ்வொரு பகுதியும் பூரணமாக்கப்பட்டு ஒன்றுசேர்க்கப்படும்.

சுத்தியல் ஓசை கேட்காமல் கல் சிறிதளவுகூட செதுக்கப்படும் அவசியமின்றி அல்லது பரிபூரணமாக்கப்பட்டவைகளில் ஒருசிறிதளவுகூட மாற்றம் செய்யாமல், அனைத்தும் ஒன்றுசேர்க்கப்பட்டு மகிமைநிறைந்த தேவஆலயமாக உண்டாக்கப்படும். அது கர்த்தரது நிறைவான, பரிபூரணமான பிரசன்னத்தினால் நிரப்பப்பட்டு, ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின்போது, பூமியின் குடிகள் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிக்கவும் அறிவுறுத்தவும், மையமாக ஏற்படுத்தப்படும். “பரலோகத்திலிருந்து புதிய எருசலேம் தேவனிடமிருந்து கீழே இறங்கிவருகிறது” 1பேதுரு2:4-7, வெளி21:27,10, 1ராஜா6:7. வித்தாவில் குடியிருந்த பரிசுத்தவான்கள் :

அப்போஸ்தலர்கள் எருசலேமை தங்களது ஊழியத்தின் தலைமையகமாக ஏற்படுத்தியிருந்தபோதிலும், யூதேயா முழுவுதலும் சுற்றித்திரிந்து, முன்பு நடந்த உபத்திரவத்தினால் சிதறுண்டிருந்த தேவனுடைய பிள்ளைகளை சந்தித்து, ஒன்றிணைத்து, சிறு சபைகளாக ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உருவாக்கினர். இந்தப் பிரயாணங்களில் பேதுரு, சாரோன் சமவெளியின் பிரதான பட்டணமாகிய வித்தாவுக்கு வந்தார். இந்த பட்டணமானது, எருசலேமுக்கும் யோப்பா பட்டணத்துக்குப் போகும் வழியில் 10 மைல் தொலைவில் அமைந்திருந்தது. பேதுருவின் இந்த விசேஷப் பிரயாணம் நாம் முன்பே கூறினதுபோல பரிசுத்தவான்களை சந்திக்கும் நோக்கத்துடன் அமைந்திருந்தது. பரிசுத்தவான் என்ற வார்த்தையை நாம் நேசிக்கிறோம். இது தூய்மையான, பிரித்தெடுக்கப்பட்ட, கிறிஸ்துவுக்குள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட விசுவாசிகளை குறிக்கிறது. இன்றைக்கு இந்த வார்த்தையை உபயோகித்தால் அதிக எதிர்ப்புகள் ஏற்படுகிறது. இதற்கு இரண்டு இயல்பான காரணங்கள் இருப்பதாக நாம் நம்புகிறோம். முதற்காரணம், கிறிஸ்தவத்தை பிழைப்புத்தொழிலாக கொண்டவர்களில் பெரும்பான்மையானோர், தாங்கள் பரிசுத்தவான்களல்ல, பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களும்ல்லர் என்று அறிவர். கர்த்தரோடு நெருக்கமாக ஜீவிக்காமல், உலகிலிருந்தும், மாம்சம், சாத்தானிடமிருந்தும் விலகி, பிரித்தெடுக்கப்பட்ட ஜீவியம் ஜீவிக்கா திருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள்,

பரிசுத்தவான்கள் என்ற வார்த்தையை விரும்பாததற்கு பலமான காரணங்களை பெற்றுள்ளனர். இது, அவர்களது நண்பர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவப் பணியில் உடன்பங்கேற்பவர்களிடமிருந்து புறம்பாக்கும் என்று புரிந்திருக்கின்றனர். பரிசுத்தவான்கள் என்ற வார்த்தையை எதிர்ப்பதற்கு மற்றுமொரு காரணம் என்னவெனில், இருண்ட யுகங்களில், ரோம மற்றும் கிரேக்க கத்தோலிக்க சபைகளில், சபை ஒழுங்குமுறைப்படி பக்திமுறைமைக்கென்று ஒருசில நபர்களை பரிசுத்தவான்கள் என்று அழைக்கும் வழக்கம் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்துவந்தது. இதனால் விசேஷமான தீமை எதுவும் நனைவுகூறப்படவில்லை. ஆனால் மேன்மை மிக்கவர்களாகவும், வணக்கத்திற்குரியவர்களாகவும் உயர்த்திக்கொண்ட ஒரேகாரியம் மட்டுமே உணரப்பட்டது. இவ்வாறாக பரிசுத்தவான்கள் என்ற வார்த்தை ஜீவிக்கும் கிறிஸ்தவர்களிடையேயிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டது. மெய்யாகவே சில கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமே பரிசுத்துவத்துக்கு பிரதிநிதிகளாக தேவனை நோக்கி உணர்வூக்கத்துடன் இருந்ததால் ஒரு வேளை இந்நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம். பரிசுத்தவான் என்ற பதத்தை சிலர் வெறுக்க இன்னுமொரு காரணம் என்னவெனில், பாசாங்கு செய்பவர் என்று சிலரால் பேசப்பட்டதால், தாங்கள் மிகைப்படுத்தப்படுவதாக எண்ணினர். ஏனெனில் விசுவாசத்தினால் நீதிமான் பிழைப்பான் என்ற வசனத்தினை சரியாக பொருத்திப்பார்க்காமல், எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் துயரப்படும் பாவிசுதே என்று சிந்திக்கவும் ஜெபிக்கவும் பழக்கப்படுத்திக்கொண்டனர். ஏனெனில் மாம்சத்தின்படி நடவாமல், ஆவியின்படி நடப்பதால் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி, சிலரில் நிறைவேறுகிறது என்ற உண்மையை கவனிக்கத் தவறினர். கிறிஸ்துவின் தகுதி அவர்களது மனப்பூர்வமாக செய்த எல்லா மீறுதல்களையும் மூடுகிறது – ரோமர் 8:4.

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அப்போஸ்தலர்களால் உபயோகிக்கப்பட்ட எல்லா நாமங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் நினைவுகூர்ந்து, அதை பொருத்திப்பார்க்கவும், அதில் பிரியப்படவும் வேண்டும். பரிசுத்தவான் என்ற பதமும் தன்னில்தானே அங்கீகாரத்தை நமக்குத் தருகிறது. ஏறத்தாழ புதிய ஏற்பாட்டின் எல்லா நிருபங்களும் பரிசுத்தவான்களுக்கே எழுதப்பட்டன. மேலும் இந்த வார்த்தையை முறையாக தங்களுக்கு பொருத்திப்பாராமல் இருந்தால், இந்நிருபங்களில் இடம்பெற்றுள்ள மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களை முறையாக தங்களுக்கு

பொருத்திப் பார்க்கமுடியாது. ஏனெனில் வாக்குத்தத்தங்கள் அனைத்தும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பரிசுத்தவான்களுக்கென்றே எழுதப்பட்டவை(ரோமர் 1:7, 1கொரிந் 1:2, 2கொரிந் 1:9, எபேசி 1:1). பரிசுத்தவான் என்ற வார்த்தை நம் கர்த்தரின் விஷயத்தில் இருந்ததுபோல உண்மையான பரிபூரணத்தைக் குறிக்காமல், அவருக்குள் பரிசுத்தர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். பரிசுத்தவான்களாயிருந்த அப்போஸ்தலர்களும் தேவனுடைய பரிசுத்தவான் வகுப்பாராக தங்களைக்குறித்து அவர்கள் வெளிப்படுத்தினபோது, “நாங்களும் உங்களைப்போல பாடுள்ள மனுஷர்தானே ..”- அப் 14:15.

சபாவத்தின்படி மற்றவர்களைப்போல் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இருந்தபோதிலும், பரிசுத்தவான்கள் என்ற பதம் சபையில் முறையாக பொருந்தக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறு கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இருந்த நம்மை சாபத்தீர்ப்பிலிருந்து காப்பாற்றி, கழிவி, சுத்திகரித்து, நம் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுதலினாலும், நம் பலவீனங்களும் கறைகளும் மூடப்படுவதாலும் தேவனோடு இசைவாக்கப்பட்டோம். தேவனது இந்த ஆசீர்வாதங்களுக்கு தொடர்புடையவர்கள், அவற்றில் பிரியப்படுபவர்கள், தங்களையே முழுமையாக தத்தம் செய்து ஜீவிக்க, கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களாகினர், பரிபூரண ஜீவியத்தையல்ல(இது கூடாத காரியம்). மாறாக, நம்மால் முடிந்தவரைக்கும் பரிபூரணத்தை அடைய முயற்சிப்போம். பிதாவானவர் கிறிஸ்துஇயேசுவின் புண்ணியத்தின் மூலமாக பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான பலி செலுத்தும்படி கர்த்தருடைய கிருபை நம்மை தொடர்ச்சியாக உருவாக்குகிறது. ஆகவே, பரிசுத்தவான்கள் என்ற இந்த வார்த்தையை கேட்டு வெட்கப்படாதிருப்போம். பரிசுத்தவான் நிலைமை, பரிசுத்தம், உலகிலிருந்து பிரிந்திருக்கும் நிலை போன்ற வார்த்தைகள் நம் சிந்தைக்கு அளிக்கப்படும்போது, அந்த சிந்தனையை தொடர்ச்சியாக காத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த சிந்தனை நமக்கு உதவிகரமாக இருந்து, உலகிலிருந்து பிரிந்து மேலான ஜீவியம் ஜீவிக்க நம்மை இயக்குவிக்கும். நம் போதகர் அறிவுறுத்துவதுபோல், “நான் உலகத்தானல்லாததுபோல, அவர்களும் உலகத்தாரல்ல” - யோவான் 17:16.

இயேசுகிறிஸ்து உங்களை குணமாக்குகிறார்:-
நமது திறவுவசனம் பேதுரு ஐனேயாவைப்பார்த்து கூறிய வார்த்தைகளேயாகும். திமிர்வாதமுள்ளவனாய்க் கிடந்த

இவரை லித்தா ஊரில் அப்போஸ்தலர் கண்டு குணப்படுத்தினார். ஐனேயா பரிசுத்தவான்களில் ஒருவர் என்று வசனம் கூறவில்லை. ஆனால் சில பரிசுத்தவான்களுக்கு நண்பராக இவர் இருந்தார் என்று யூகிக்கலாம். இதன் காரணமாக அப்போஸ்தலரது கவனம் இவரிடம் திரும்பினது. இவர் படுத்த படுக்கையாக உதவியின்றி, எட்டுவருடங்களாக இருந்தவரை குணப்படுத்தியது ஒரு அற்புதமான சாட்சியமாயிற்று. அதன் நற்கீர்த்தி சுற்றிலுமுள்ள பகுதிகளுக்கு பரவினதால், அநேகரை கர்த்தரிடத்திற்கும் திருச்சபைக்கும் திருப்பினது. இவ்வாறாக கர்த்தர் திருச்சபையை ஸ்தாபித்து, சரியான இருதய நோக்கம் உடையவர்களை அற்புதங்களின்மூலம் அதனிடத்திற்கு கவர்ந்தது. இன்றைய நாளில் கர்த்தர் வேறு காரணிகளை உபயோகிக்கிறார். முன்னரே சுட்டிக்காண்பித்தபடி, அந்த அற்புதங்கள் அதிக காலம் நிலைத்திருக்க முடியாதுபோயிற்று. குணமளிக்கும் வரமும் நீண்ட நாட்களுக்கு நிலைத்திருக்கவில்லை. அப்போஸ்தலர்கள் கைகளை வைத்தலின் மூலமாக மட்டுமே குணமளித்தல் அருளப்பட்டது. 12 அப்போஸ்தலர்கள் வாரிசுகளை பெற்றிருக்கவில்லை. பரலோக எருசலேம் பன்னிரெண்டு அஸ்திவாரங்களையே பெற்றிருந்தது, கூடுதலாக இல்லை. அவைகளில் 12 அப்போஸ்தலர்களின் நாமங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன, மற்றவர்களது பெயர்கள் இடம்பெறவில்லை.

இந்த ஸ்திரீ நற்கிரியைகளை மிகுதியாய்ச் செய்தாள்

சீஷர்களில் ஒருவளாகிய ஸ்திரீ, அதாவது, பரிசுத்தவான்களில் ஒருவள் யோப்பா பட்டணத்தில் கடற்கரை ஓரத்தில் வசித்துவந்தாள். அவள் கற்பிப்பதிலும் மற்றும் எல்லா வகைகளிலும் ஊழியம்செய்துவந்தாள். அவளதுபெயர் அவளது தோற்றத்தை வெளிப்படுத்தும்வகையில், அவள் மிகுந்த அழகுள்ளவள். சீரிய மொழியில் அவளதுபெயர் தபீத்தா, கிரேக்க மொழியில் அழகுவாய்ந்த என்று பொருள்தருகிறது. இந்த ஸ்திரீ அழகிலும் கிருபையிலும் முற்றிலும் வேறுபட்டுவிளங்கினாள். இந்த குணாதிசயங்களை இயற்கையாகவே அவள் பெற்றிருந்தபோதிலும் மற்ற எல்லோரைக்காட்டிலும் தனித்தன்மையுடையவளாய் காணப்பட்டாள். சாந்தமும் அமைதலுமுள்ள ஆவியும், முழு அன்பும் உதவும் குணமுமே கர்த்தரிடத்தில் அனலாயிருந்து சுடர்விடுகின்ற வெளிச்சமாய், சுற்றிலுமுள்ளவர்களுக்கு சாட்சிகரமாக விளங்கினாள். அவள் வேதாகமத்தை வாசித்ததில்லை, ஏனெனில் அக்காலத்தில் அந்த ஜனங்களது மொழியில் வேதாகமம் இல்லாதிருந்தது, அவள் சத்தியபிரசரம் விநியோகிக்கவில்லை. அக்காலகட்டத்தில்

அச்சமும் இல்லை. ஆனாலும் அவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள். அவள் உதவிதேவைப்பட்ட சகோதரருக்கும், கர்த்தருக்கும் ஊழியம் செய்துவந்தாள் கர்த்தரது சகோதரர்கள் அனைவருக்கும் உதவிதேவைப்பட்டது. அவள் தான் பெற்றிருந்த தாலந்துக்கேற்ப வாய்ப்புக்களை சிறப்பாகச்செய்தாள். தரித்திரருக்கு குறிப்பாக விதவைகளுக்கு உதவிசெய்தாள். அக்காலகட்டத்தில் இந்த விதவை வகுப்பார், அதிலும் குறிப்பாக ஏழைகளாயிருந்தால், மிகவும் வேதனையான நிலைமையில், உதவிக்காக காத்திருந்தனர். தொற்காள் ஏழைகளுக்கு ஆடைகளைக்கொடுத்து உதவும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தாள். உற்சாகமூட்டும் வார்த்தைகளாலும், உதவிசெய்தும், சத்திய ஊழியம் செய்தும் வந்தாள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில், அவளது மரணம் துயரத்தை வருவித்திருக்கும் என்பதில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை. விசேஷமாக, அவளது தர்மக்காரியங்களால் நன்மையடைந்தவர்கள் மற்றும், கிறிஸ்துவின் சாயலைக்கொண்ட அவளது ஆவியின் கருணையில் ஈர்க்கப்பட்ட ஏராளமான நண்பர்கள் நிச்சயமாக துக்கம் அடைந்திருப்பார்.

தொற்காள் அடைந்த அநேக வாய்ப்புக்கள் இன்றைய நாளில் நாகரீகமடைந்த நிலைமையில் அப்படி உதவிசெய்யும் வாய்ப்புக்கள் நமக்கு தருவதில்லை என்பது உண்மையே. ஏழை விதவைகளுக்கும் மற்ற ஏழ்மை நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் தேவையான பணிசெய்தல் போன்ற அநேக வாய்ப்புகள் இன்றைய நாகரீக உலகத்தில் இல்லை. தொற்காள் பெற்றிருந்ததுபோல கர்த்தருடைய ஆவியைப்பெற்றிருக்கிற அனைவரும், அவள் பெருந்தன்மையோடு தன் கிரியைகளால் வெளிப்படுத்தினதுபோல, ஏதாவதொரு வழியில் விசுவாச வீட்டாருக்கு ஊழியம்செய்ய தங்களுடைய ஜீவனை கையளிக்க வாய்ப்புகளை தேடும்பொழுது நிச்சயமாக கண்டடைவார்கள். அப்போஸ்தலர் இதைக்குறித்தே கூறுகிறார்

“அவர் தம்முடைய ஜீவனை நமக்காகக் கொடுத்ததினாலே அன்பு இன்னதென்று அறிந்திருக்கிறோம். நாமும் சகோதரருக்காக ஜீவனைக் கொடுக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்” – 1யோவான் 3:16

தொற்காள் ஒரு இரத்த சாட்சியாக இருக்கக்கூடும் என ஒருவர் தன் ஆலோசனையை முன்வைத்தார். ஏனெனில் பிறருக்கு ஊழியம் செய்ததன் காரணமாக அவளது மரணம் நிகழ்ந்திருக்கும் என்கிறார். அவளைப் போன்றவர்களுக்கு ஒரு கிறிஸ்தவ கவிஞர் கூறுகிறார் :-

புத்தகச் சுருளில் இவர்களது நாமங்கள் இடம்பெறவில்லை

இரத்தசாட்சிகளாக தங்களது ஜீவனையே கையளித்தவர்கள்

இயேசுவின் கண்களில் இவர்கள் இரத்த சாட்சிகளுக்கு சற்றும் குறைந்தவர்களல்லர், அவரது பிரிய சகோதரர்களின் நிமித்தமாக ; நோயால் வெறுப்புற்று சிறிதுசிறிதாக அழிவுக்குள்ளாகிறவர்களை படுக்கையில் கவனிப்பதும் சிறைப் பட்டிருப்போரை சந்திப்பதும் பாரச்சமையால் போராடுவதும்.. .. அவர்களது களைப்புற்ற ஜீவியம் மெதுவாக மூழ்கும்வரை சகோதரரே! இவர்களும் இரத்த சாட்சிகளே.

ஆம்! கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும் இரத்தசாட்சிகளே. அவரது வசனத்தின் மூலமாகவும், அவரது ஏற்பாடுகளின் மூலமாகவும், அவர் நடத்துகிற வழியை இவர்கள் புரிந்துகொண்டு அதற்கு நெருக்கமாக இயன்றவரை நடந்து, கர்த்தருடைய ஊழியத்துக்காகவும், சகோதரர்க்காகவும், சத்தியத்துக்காகவும் தங்களுடைய ஜீவனையே ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும் என்பதே இவர்களது பிரதிஷ்டை. நமது உடன்படிக்கையானது சுயம் அழிந்துவிடாமல் பாதுகாப்பதல்ல. மாறாக, சுயத்தை பலியிடுவதேயாகும். ஆம். நாம் நித்தியஜீவனையும் மகிமையான ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாவோம் என்ற நம்பிக்கையையும் நாம் எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம்.

ஆனால் பரிபூரணத்தையும் புதிதான ஜீவனையும் அடைவோம் என்ற நம்பிக்கையை அளிக்கும் வேதாகமத்தின் நிபந்தனைகளும் விதிமுறைகளும் எதிர்பார்ப்பது, மீதமுள்ள தற்கால பூமிக்குரிய ஜீவியத்தை நாம் பலிசெலுத்தவேண்டும் என்பதேயாகும். இதோடு தொடர்புடைய இன்னுமொரு கருத்து என்னவெனில், ஐயத்துக்கிடமின்றி நமது பிரதானமான ஊழியத்தின் ஆவிக்குரிய உணவு, ஆவிக்குரிய தண்ணீர், ஆவிக்குரிய ஆடையை விசுவாசவீட்டாருக்கு தருவதேயாகும். அதோடுகூட நமக்கு கிடைக்கும் சமயத்திற்கும் திறனுக்கும் தக்கதாக, நாம் எல்லா மனுஷருக்கும் நன்மை செய்யவேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் கட்டளையிடுகிறார்.

கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்கள் ஒவ்வொருவரும் இரங்கும் தன்மையில் தயாளகுணம் உள்ளவர்களென்று தங்கள் அயலார்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பணமோ அல்லது கருணை வார்த்தையாவது தருபவர் என்ற உணர்வை அடையாளமாகப் பெற்றிருக்கவேண்டும். இது அதிக

ஆசீர்வாதத்தையும் அதிகதிகமாக தேவசாயலையும் அடைய வழிவகுக்கும். வாங்குவதைக்காட்டிலும் கொடுப்பதே நன்மையானது என்று நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இந்த உலக ஆஸ்திகளில் குறைவுபட்டு தயாளகுணத்தோடு பரிசுத்தவான்களின் தேவைக்கும், மற்றவர்களது தேவைக்கும் சபையின் தற்காலிகத்தேவைக்கும் கொடுக்க இவர்கள் ஒன்றும் பெற்றிருக்கவில்லை. இப்படிப்பட்டவர்கள் சத்தியஆவியைத் தேற்றுவதாகிய பணியைச் செய்து, எப்படிப்பட்ட தேவையுடையோராக இருப்பவர்களுக்கு இரங்கி உதவிசெய்வது அதிக விலையேறப்பெற்றது, அதிக மதிப்புமிக்கது, அதிக பயனளிப்பதும், அதிகமாக நம்பிக்கையில் மகிழ்ச்சி ஊட்டுவதுமாகும். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் இப்படிப்பட்ட தொற்காளின் குணஇயல்பை விளையச்செய்யவேண்டும். இவ்வாறாக, கர்த்தர் முன்பாகவும், உலகத்தாரின் கண்களுக்கு முன்பாகவும் இவர்கள் அதிகதிகமான அழகு நிறைந்தவர்களாயும், கிருபையுள்ளோராயும் இருப்பார்.

இன்று யோப்பா பட்டணத்தைவிட்டு எருசலேமைநோக்கி பிரயாணம்செல்லும் ஒரு பயணியிடம், வழிகாட்டுபவர், யோப்பா பட்டணத்தின் புறநகர்ப் பகுதியின் ஒருபுறத்திலுள்ள பெரிதான பொதுவழிச்சாலையை சுட்டிக்காண்பித்து, இது ஒருகாலத்தில் மிக அழகானதும் விலையுயர்ந்ததுமான நினைவுச்சின்னமாக தொற்காருக்கு விளங்கினதை கூறுவார். இது ஒரு நீர் ஊற்று. களைப்புற்றிருந்த அநேகர் இதில் புத்துணர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றனர். நற்கிரியைகளும் கிறிஸ்துவின் சாயலும் கொண்ட தொற்காளின் கதை, நீருற்றிலிருந்து வரும் தண்ணீரைப்போல, தேவனுடைய பிள்ளைகளை ஊக்கப்படுத்தி, உற்சாகமளித்து, புத்துணர்ச்சியூட்டி, இவ்வாறு கரடுமுரடான இடங்களைக் கடந்து வந்திருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், அவள் வாழ்ந்த நாட்களில் அவளைக்குறித்து தீயன பேசினார். அவளது தயவு பெற்றவர்களில் சிலரும் அவளைக்குறித்து, அவர்களில் அவள் மகிமையடையும்படிக்கு, மனிதர்களால் காணவும் அறியவும் பொருட்டாக அவள் தானதர்மம் செய்தாள், மாறாக அவர்களது அன்பைப் பெறுவதற்காக ஊழியம்செய்யவில்லை என்றனர். நமக்கு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்துக்கு தக்கவாறு எல்லா மனுஷருக்கும் நன்மை செய்ய தேடும்போது, நமது அனுபவமும் இப்படிப்பட்டதாய் இருக்கலாம். ஆனால் உங்களைக்குறித்து தீயனபேசினாலும் நன்மை பேசினாலும் அது உங்களை தடைசெய்யக்கூடாது என்பதே உண்மை. நாம் கர்த்தரை பிரியப்படுத்தவே பார்த்து நம் இருதயத்தில் அவரது ஆவியை

வளரச்செய்யவும், மற்றவர்களுக்கு முன்பாக விளங்கப் பண்ணவும்வேண்டும். இவ்வாறாக நம்மிடமுள்ள வெளிச்சத்தை பிரகாசிக்கச் செய்யவேண்டும். பொறாமைகொண்ட களை வகுப்பாராலோ, நம்பிக்கையற்ற உலகத்தாராலோ எது பேசப்பட்டாலும், இதுவே நமது ஒரே முறையான வழிமுறையாக இருக்கிறது. நமது தகப்பன் மற்றும் நமது மணவாளனின் அங்கீகாரத்தையே நாம் பிரதானமாக தேடவேண்டும். அதன்பேரிலேயே மனநிறைவடையவேண்டும்.

தொற்காள் திடீரென நோய்வாய்ப்பட்டு மரித்த அச்சமயத்தில், யோப்பாவிலுள்ள மற்ற பரிசுத்தவான்கள், பேதுரு லித்தாவில் இருப்பதையும், அங்கு குணமளித்ததையும் அறிந்து, . சிலரை அவரிடம் உடனடியாக அனுப்பினார். தொற்காளை மீண்டும் ஜீவனுக்கு கொண்டுவரும் அற்புதத்தை அவர் செய்வார் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் அனுப்பாமல், மாறாக, அவர்கள் தங்கள் சிறு கூட்டத்தாரில் உயர்வாக மதித்த ஒருவரை இழந்ததையும், அந்த நேரத்தில் பேதுரு அங்குவந்தால் தங்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பார் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே அனுப்பினார். அங்கே தந்தியெய்தியோ, தொலைபேசியோ, அஞ்சல் அனுப்பும் வசதியோ அக்காலத்தில் இல்லை. சகோதரர்களில் சிலரே செய்தியாளர்களாக பேதுருவிடம் விரைந்து, அவர் தாமதிக்காமல் பிரசன்னமாகும்படி விண்ணப்பித்தனர். எருசலேம் பட்டணத்தில் பிணம் அன்றைக்கே புதைக்கப்படவேண்டும். ஆனால் சிறிய பட்டணங்கள் மற்றும் கிராமங்களில் அதிகபட்சமாக மூன்று நாட்கள்வரை புதைக்கப்படாமல் வைத்திருக்கலாம். தொற்காள் அடக்கம் பண்ணப்படுவதற்கு முன்பாக, பேதுரு தாமதியாமல் சீக்கிரம் வந்துசேரும்படி கேட்டுக்கொண்டனர்.

பேதுரு பிரேதம் இருந்த அறைக்குள் நுழைந்தவுடன், உருக்கமான காட்சி அவருக்கு முன்பாக நடந்தது. ஏழை விதவைகளும் மற்றவர்களும் தங்களது சிநேகிதியை இழந்த துக்கத்தில் கதறிஅழுது, தொற்காள் தங்களுக்காக உண்டாக்கின ஆடைகளை அவரிடத்தில் காண்பித்தனர். நிச்சயமாக அவளது ஜீவியம் பயனுள்ளதாக இருந்தது என்பதற்கு அதுவே புகழுரையாகவும் இருந்தது. இந்த அடக்கமுள்ள ஸ்திரீ விட்டுச்சென்றதுபோல், எந்த கோஃஸ்வரரும் நீடித்த நாட்களுக்கு நிலைத்துநிற்கும் நினைவுச்சின்னங்களை ஒருபோதும் விட்டுச்சென்றதில்லை, அல்லது அது அவரது குணாதிசயத்தின் மகிமையை அதிகபட்சமாக வெளிப்படுத்தினதும் இல்லை. நம்மில் உள்ள அடக்கமுள்ளவர்களும் தரித்திரரும்கூட இந்த மாதிரிகையை ஓரளவாவது பின்பற்ற முயற்சித்து, நாம் மரிக்கும்பொழுது

R 573 நிஸ் (Stand)

எல்லாவற்றையும் செய்துமுடித்தபிறகு நிஸ், இனி

உன்னால் செய்ய எதுவுமில்லை என்றாலும், நிஸ்

“விசுவாசத்தில் நிலைத்திரு” ஆனால் எப்படி எங்கே

நிற்கிறாய் - எச்சரிக்கை!

உடன்படிக்கையின் மைதானத்தின்மேல் நிஸ்

எதியியின் முகத்தை நோக்கி நிஸ்

விழித்திரு, காத்திரு, வெற்றிபெற்றவனாய் நிஸ்

நிலைத்து நின்று, தேவ இரட்சிப்பைப் பார்

உன் சொந்த சபல புத்தியின்மேலோ, மனித

நெறிமுறைப்படியோ நிஸ்லாதே

உன் வழியில் செங்கடல் தடை உண்டாக்கினாலும்.

தாமதிக்காமல் முன்னேறுவதே தேவசித்தம்

நிற்பதைக்காட்டிலும் சீராக முன்னேறுவது எளிது

நிலைத்துநின்று கொடிய தாக்குதலை

எதிர்கொள்வதைக்காட்டிலும் வேகமாக முன்னோக்கிச்

செல்வது எளிது -

நல்ல போர்ச்சேவகன் இரண்டுக்கும் தயாராக

இருக்கவேண்டும்

அவர்களது ராஜாவுக்காக அவர்கள் சீராக முன்னேறி,

போராடி நன்கு ஊழியஞ்செய்வார்,

நின்று காத்திருப்போரும் ஊழியம் செய்வார்

பொறுமையும், தாங்கும் மனவலிமையும்

தேவபார்வையில் விலையேறப்பெற்றது பலியைப்

பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதல் சிறந்தது

பொறுமை அதன் பரிபூரண கிரியையை

பெற்றிருக்கும்போது, வேதனையின் அழுத்தத்திலும்

அதிக சுமையிலும் அல்லது காத்திருக்கும் பரீட்சையிலும்

நன்மை இருக்கும்